

רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

משה שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

ז ניסן

רבינו משה אלשיך

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה לקמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שכה – דין חולה בשבת

- כה. רטיה שנפלה מעל גבי המכה על גבי קרקע לא יחזירנה נפלה על גבי כלי יחזירנה ועל ידי אינו יהודי מותר להניחה אפילו בתחלה. הגה: ומותר לומר לאינו יהודי לעשות רטיה על מכה או חבורה (איסור וסימני הארץ) ואסור ליתן עליה אפר מקלה דמרפא כי אם על ידי עכור"ם (מרדכי פרק שמונה עשרים):
- כו. מגלה קצת רטיה ומקנח פי המכה וחוזר ומגלה קצתה השני ומקנחה ורטיה עצמה לא יקנח מפני שהוא ממרח:
- כז. מכה שנתרפאה נותנין עליה רטיה שאינה אלא כמשמרה:
- כח. המפיס שחין בשבת כדי להרחיב פי המכה כדרך שהרופאים עושים שהם מתכוונים ברפואה להרחיב פי המכה הרי זה חייב משום מכה בפטיש שזו היא מלאכת הרופא ואם הפיסה כדי להוציא ממנה הליחה שבה הרי זה מותר:
- כט. מי שנגפה ידו או רגלו צומתה בין כדי להעמיד הדם אבל לא בחומץ מפני שהוא חזק ויש בו משום רפואה ואם הוא מעונג אף היין לו כמו החומץ ואסור:
- ל. מי שנשטמה פרק ידו או רגלו ממקומו לא ישפשפנה הרבה בצונן שזהו רפואתו אלא רוחץ כדרכו ואם נתרפא נתרפא:
- לא. צפורן שפרשה וציצין שהן כמין רצועות דקות שפרשו מעור האצבע סביב הצפורן אם פרשו רובן כלפי מעלה ומצערות אותו להסירן ביד מותר בכלי פטור אבל אסור לא פרשו רובן ביד פטור אבל אסור בכלי חייב הטאת ופירש רש"י כלפי מעלה כלפי ראשי אצבעותיו ורבינו תם פירש דהיינו כלפי הגוף וצריך לחוש לשני הפירושים:
- לב. החושש בשיניו לא יגמע בהם חומץ ויפלוט אבל מגמע ובולע או מטבל בו כדרכו החושש בגרונו לא יערענו בשמן אבל בולע הוא שמן ואם נתרפא נתרפא:
- לג. גונח מותר לינק חלב מהבהמה דבמקום צערא לא גזרו רבנן ויש אומרים שאם אין לו אלא צער של רעב אסור לינק מהבהמה בשבת:

- לד. לא תיקל אשה חלב מדדיה לתוך הכוס או לתוך הקדירה ותניק את בנה:
- לה. מותר לאשה לקלח מהחלב כדי שיאחזו התינוק הדד ויניק. הגה: אבל אסור להתיז מחלבה על מי שנשף בו רוח רעה דלית בו סכנה (גיט יוסף גס שנולי לקט):
- לו. אין לועסין מצטיכי (עיינן סימן רי"ז סעיף ג' פירוש) ולא שפיין בו השיניים לרפואה ואם משום ריח הפה מותר:
- לז. כל אוכלים ומשקים שהם מאכל בריאים מותר לאכלן ולשתותן לרפואה אף על פי שהם קשים לקצת בריאים ומוכחא מילתא דלרפואה עביד אפילו הכי שרי וכל שאינו מאכל ומשקה בריאים אסור לאכלו ולשתותו לרפואה ודוקא מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא אבל אם אין לו שום מיחוש מותר. הגה: וכן אם נפל למשכב שרי (גיט יוסף):
- לח. מותר לאכול שרפים מתוקים ולגמוע ביצה חיה כדי להנעים הקול:
- לט. אין עושין אפיקטוזין (פירש הערוך אפיק טפי זון כלומר להוציא עודף המזון) דהיינו גרמת קיא אפילו בחול משום הפסד אוכלים ואם מצטער מרוב מאכל בחול מותר אפילו בסם ובשבת אסור בסם ומותר ביד:
- מ. החושש במעיו מותר ליתן עליהם כוס שעירו ממנו המין אף על פי שעדיין יש בו הבל:
- מא. מי שנשתכר שרפואתו לסוך כפות ידיו ורגליו בשמן (ומלח) מותר לסוכם בשבת:
- מב. אין מתעמלין היינו שדורס על הגוף בכח כדי שייגע ויזיע ואסור לדחוק כריסו של תינוק כדי להוציא הרעי:
- מג. מותר לכפות כוס חם על הטבור ולהעלותו ולהעלות אזנים בין ביד בין בכלי ולהעלות אונקלי דהיינו תנוך שכנגד הלב שנכפף לצד פנים שכל אחד מאלו אין עושים בסמנים כדי שנחוש לשחיקה ויש לו צער מהם:

סיבירנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.